

Na FAMU působím už celkem dlouho a měl jsem možnost pracovat na různých pozicích. Nyní jsem garantem studijního programu Audiovizuální studia, byl jsem i vedoucím katedry, členem Komise pro vnitřní hodnocení, vedl jsem dva roky doktorský program, působil jsem ve vedení odborů a jeden a půl funkčního období jsem byl senátorem AMU. Díky tomu mám jistou zkušenost, jak různé akademické orgány fungují, jaké mají pravomoce a co od nich očekávat. Mám také nějaký přehled o školním legislativním systému a jeho právním rámci. Kandidovat do AS FAMU jsem se rozhodl proto, že jsem se v tomto roce účastnil několika zasedání a hodně mě vyvedlo z míry, jak probíhají. Byl jsem zaskočen, že zde například příliš neprobíhá diskuze senátorů, ale vystupují různí aktéři akademického života (nebo jejich právní zástupci), kteří vyvíjí nátlak na senát, aby přijal, nebo naopak nepřijal nějaké usnesení. Případně vedou vzájemné spory. Navenek to pak působí, že skutečné zasedání senátu probíhá jindy a v nějaké neveřejné formě.

Tohle je první věc, kterou bych rád do senátu přinesl: pokusit se obnovit kulturu jednání a diskuze, v níž jsou senátu adresovány podněty, o kterých pak senát diskutuje a nakonec se v dobré víře na něčem usnese. Senát by měl podle mě zůstat místem, kam může akademická obec adresovat různé problémy, i když přímo do jeho pravomocí nespadají. Jiná věc je však, že mnoho hodin zabírají monology hostů o otázkách, které ani AS vyřešit nemůže, a které nakonec zabírají většinu času jednání. Jako mimořádně nebezpečný pak spatřuji nátlak na AS ze strany několika mediálně známých členů i nečlenů akademické obce FAMU, vedený prostřednictvím médií a sociálních sítí.

Jsem si dobře vědom omezených pravomocí, které AS má, je řada věcí, do kterých nemůže zasahovat přímo a může je adresovat neformálně. Ale i tak se o to může pokusit. Naopak si myslím, že by měl AS hodně trvat na svém mandátu, pokud jde například o existenci různých školních pracovišť, schvalování rozpočtu, nebo návrhy vnitřních předpisů a to i tehdy, pokud z nějakých důvodů z tohoto procesu vypadá. Měl by také více sledovat rozpory ve školní legislativě a navrhopvat její úpravy. Senát by měl také podle mě více hlídat, zda-li jsou na FAMU respektovány pravomoci různých aktérů a případně vyzývat k jejich dodržování.

Vzhledem k tomu, že jsem si vědom omezení nástrojů, kterými AS disponuje, neslibuji ve svém „programu“ žádnou revoluční agendu. Pokud mohu senátu něco nabídnout, je to vzhled do kapitol zpravidla považovaných za nudné: do struktury rozpočtu a do školní legislativy. Mám-li formulovat nějaké osobní postoje, zajímají mě otázky inkluze a myslím, že by měla škola proaktivněji konat ve prospěch dalších prekarizovaných skupin, tak jak to činí v případě studentstva z Ukrajiny. Jsem také přesvědčen, že škola má plnit víc výzkumné a pedagogické funkce více, než například funkce producenta, distributora, nebo promotéra. V neposlední řadě považuji platovou situaci na FAMU za kritickou, potenciálně vedoucí ke ztrátě pedagogů a snížení kvality výuky. K prosazení těchto bodů nicméně senát nemá konkrétní nástroje a mohu jen slíbit, že je budu zohledňovat, jak to půjde.

V Praze, 3. 11. 2025

Martin Blažiček